

מ"י 41761/10/14 - מדינת ישראל נגד איתי בוסקילה

בית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מ"י 41761-10-14 מדינת ישראל נ' בוסקילה
27 אוקטובר 2014

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

החשוד

נגד
איתי בוסקילה

נוכחים:

מטעם המבקשת רס"מ תאיר דגש

מטעם החשוד הובא. ע"י עו"ד מוסקוביץ מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להארכת מעצרו של החשוד למשך יומיים בגין חשד לביצוע עבירות של תקיפת שוטרים ושיבוש הליכי משפט.

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, וכן בהצהרת התובע, נחה דעתי כי קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה המבססות הרשעתו של החשוד בדין.

כמו כן שוכנעתי מחומר החקירה שנאסף עד כה כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד, בשלב זה, מקים החשש לפגיעה באנשי משטרה ומקים לכאורה עילה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו והכל תוך שימת דגש על שלב הביניים בו אנו נמצאים בין החקירה שהסתיימה לבין הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים.

כנגד החשוד חשד סביר לביצוע עבירות חמורות למדי של תקיפת שוטרים ושיבוש הליכי משפט וזאת בשעה שהחשוד

עמוד 1

תקף שוטרים אשר ביקשו לאסוף ראיות חפציות בחקירת ביצוע עבירת פגיעה בנסיבות מחמירות שנעברה לכאורה במקום על ידי אחר תוך שהוא מעלים על פי עדויות השוטרים חפץ אשר הינו נחוץ בחקירת אירוע הפגיעה תוך דחיפת אנשי המשטרה, בעיטה בשוטר, הנפת ידיו לעבר שוטר ופגיעה בפניו ודחיפתו.

לאור האמור לעיל שוכנעתי כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרורו של החשוד יש בו כדי לסכן את שלום הציבור ובטחונו ולהמשיך ולשבש הליכי חקירה בתיק הפגיעה.

שוכנעתי בקיומן של עילות המעצר המפורטות בסעיף 7 לבקשה.

סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לענייננו דברי כב' השופט עמית בבש"פ 1270/14 מיום 20/3/14:

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

הוצגה בפני הצהרת תובע המצהירה כי יש מקום לכאורה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשודים עד תום ההליכים כנגדם.

כנדרש , גם על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים וההלכה הנוהגת בעניין שקלתי אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה והגעתי למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו בשלב זה.

עם זאת, לאור היקף חומר הראיות והיעדר עבר פלילי קודם לחובת החשוד לא מצאתי להיענות לבקשת המבקשת במלואה.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד ליום 28/10/14 שעה 12.00.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם תסתיים החקירה.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ה, 27/10/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט